

## REGLUGERÐ

### um fullvirðisrétt til framleiðslu sauðfjárafurða verðlagsárið 1991–1992.

#### I. KAFLI.

##### Orðaskýringar.

##### 1. gr.

Merking orða í reglugerð þessari er sem hér segir:

**Framleiðandi** er hver sá, sem á eigin vegum hefur með höndum búvöruframleiðslu til afhendingar í afurðastöð, hvort sem er einstaklingur, lögaðili, aðili að félagsbúi eða ríkisbú.

**Búmark** er viðmiðunartala afurðaeininga reiknuð í ærgildum, sem ákveðin er fyrir lögbýli eða framleiðendur búvöru utan lögbýla.

**Ærgildisafurð** er afurðaeining. Ein ærgildisafurð telst vera 18,2 kg af kindakjöti og tilsvareandi magn af slátri og gærum.

**Lögbýli** eða jörð er í reglugerð þessari skilgreint skv. 1. gr. ábúðarlaga nr. 64/31. maí 1976 með síðari breytingum.

**Eyðijörð** er jörð sem ekki hefur verið setin í tvö ár eða lengur, sbr. 1. gr. ábúðarlaga nr. 64/1976 með síðari breytingum.

**Félagsbú** er sameiginlegur búrekstur tveggja eða fleiri einstaklinga á einu eða fleiri lögbýlum með samningi, sem hlotið hefur samþykki landbúnaðarráðuneytis, sbr. jarðalög nr. 65/1976 með síðari breytingum.

**Fullvirðisréttur** er það magn sauðfjárafurða, sem búmarkssvæði og/eða framleiðendum er ábyrgt fullt verð fyrir á grundvelli samnings skv. a-lið 30. gr. laga nr. 46/1985.

**Fullvirðismark** er samanlagður fullvirðisréttur allra framleiðenda á búmarkssvæði til framleiðslu sauðfjárafurða, reiknaður sem hlutfall af samanlögðu búmarki svæðisins í sauðfé.

#### II. KAFLI.

##### Um fullvirðisrétt til framleiðslu sauðfjárafurða.

##### 2. gr.

Búmarkssvæði vegna framleiðslu sauðfjárafurða skulu vera hin sömu og ákveðin voru með reglugerð nr. 287/1990. Landbúnaðarráðherra er heimilt að sameina búmarkssvæði innan búnaðarsambands svæðis, ef hlutaðeigandi búnaðarsamband óskar þess fyrir 20. október 1990.

##### 3. gr.

Fullvirðisréttur einstakra framleiðenda til framleiðslu sauðfjárafurða á verðlagsárinu 1991/1992 skal vera hinn sami og þeim var ákveðinn með reglugerð nr. 466/1989 um fullvirðisrétt til framleiðslu sauðfjárafurða verðlagsárið 1990/1991 með eftirfarandi frávikum:

- a. Með sérstökum rökstuðningi getur búnaðarsamband óskað leyfis landbúnaðarráðherra til endurúthlutunar á þeim fullvirðisrétti sem ákveðinn var skv. 4. gr. reglugerðar nr. 443/1987, og skv. 4. mgr. 2. gr. reglugerðar nr. 157/1987, að hluta eða öllu leyti. Rökstudd umsókn skal hafa borist Framleiðsluráði landbúnaðarins fyrir 20. október 1990.
- b. Niður skal felldur fullvirðisréttur til framleiðslu sauðfjárafurða, sem seldur hefur verið Framleiðnisjóði landbúnaðarins, sbr. reglugerð nr. 406/1986.

- c. Hafi framleiðandi gert samning við Framleiðnisjóð landbúnaðarins um leigu fullvirðisréttar, er ekki heimilt að nýta réttinn með innleggi sauðfjárafurða á verðlagsárinu.
- d. Frá fullvirðisrétti einstakra framleiðenda, sem þeim er ákvarðaður skv. þessari grein, dregst fullvirðisréttur sem þeir hafa látið í skiptum fyrir fullvirðisrétt til mjólkurframleiðslu eftir ákvæðum 12. gr. reglugerðar nr. 233/1989.
- e. Taka skal tillit til breytinga sem orðið hafa vegna skipta á milli framleiðenda á fullvirðisrétti til mjólkurframleiðslu og sauðfjárfframleiðslu, sbr. 1. mgr. 7. gr. og vegna leigu á fullvirðisrétti til sauðfjárfframleiðslu sbr. 2. mgr. 7. gr.
- f. Við bætist reiknaður fullvirðisréttur þeirra sem sagt hafa upp búmarkisleigusamningum sem gerðir voru á árinu 1986 og mætt er með uppsöfnuðum fullvirðisrétti til sauðfjárfframleiðslu vegna skipta skv. 2. tl. 12. gr. reglugerðar nr. 233/1989 og 2. tl. 13. gr. reglugerðar nr. 305/1988.

#### 4. gr.

Fullvirðisrétti samkvæmt a-lið 3. gr. er viðkomandi búnaðarsambandi heimilt að ráðstafa til framleiðenda sem búa við þröngan kost vegna lítills fullvirðisréttar á hvern vinnandi mann á búinu (t.d. vegna ættliðaskipta), lítilla möguleika til annarrar tekjuöflunar en af mjólkur- og sauðfjárfframleiðslu eða erfiðra félagslegra aðstæðna.

Umsókn, ásamt staðfestum upplýsingum um búrekstraraðstöðu, skal senda viðkomandi búnaðarsambandi fyrir 20. október 1990. Búnaðarsamband tilkynnir umsækjendum og Framleiðsluráði landbúnaðarins afgreiðslu umsókna fyrir 30. október 1990.

Búnaðarsambandi er heimilt að fela Framleiðsluráði landbúnaðarins að annast fyrir sína hönd framangreinda ráðstöfun á grundvelli tillagna, sem sambandið gerir til Framleiðsluráðs.

#### 5. gr.

Nú selur framleiðandi líflömb til aðila sem gert hefur samning um fjárskipti við Sauðfjárveikivarnir og skal þá Framleiðsluráð landbúnaðarins meta líflömbin til jafngildis fullvirðisréttar og draga frá fullvirðisrétti sem seljanda er reiknaður samkvæmt reglugerð þessari. Fullvirðisréttur sem til frádráttar kemur skal fundinn þannig að þungi líflamba skal margfaldaður með stuðlinum 0,38. Fullvirðisréttur sem þessu nemur kemur ekki til endurútlutunar og fellur til Sauðfjárveikivarna á verðlagsárinu.

Sauðfjárveikivarnir skulu tilkynna Framleiðsluráði og hlutaðeigandi búnaðarsambandi um sölu líflamba á búmarkssvæðinu vegna fjárskipta fyrir 1. nóvember 1991. Framleiðsluráð reiknar út og tilkynnir búnaðarsambandi og framleiðendum jafngildi hinna seldu líflamba í fullvirðisrétti fyrir 10. nóvember 1991.

#### 6. gr.

Í stað greiðslu fyrir ónotaðan fullvirðisrétt er framleiðanda heimilt að geyma fullvirðisrétt vegna innleggs á tímabilinu frá 1. desember 1991 til 1. júní 1992, enda hafi hann tilkynnt það Framleiðsluráði landbúnaðarins fyrir 15. nóvember 1991 og gert staðfest samkomulag við afurðastöð um slátrun.

Nýti framleiðandi ekki allan fullvirðisrétt sinn skv. 3. og 4. gr. með innleggi í afurðastöð, greiðir ríkissjóður fyrir a.m.k. þrjá fimmtu hluta hins ónýtta fullvirðisréttar allt að 50% fullvirðisréttar hans. Þó verður ekki greitt fyrir ónotaðan fullvirðisrétt, ef framleiðsla á árinu nær ekki 50% af fullvirðisrétti viðkomandi framleiðanda. Heimilt er að greiða þeim framleiðendum, sem förguðu fé vegna fjárskipta að opinberum fyrirmælum og hófu

fjárbúskap á ný árin 1986–1990, fyrir ónotaðan fullvirðisrétt þó að framleiðsla þeirra sé innan við 50% af fullvirðisrétti. Ónýttur fullvirðisréttur sem greiðsla kemur fyrir verði þó að hámarki 60% af fullvirðisrétti viðkomandi býlis. Greiðsla fyrir ónýttan fullvirðisrétt, sem leigður er með milligöngu búnaðarsambands, skal ekki vera hærri en nemur leigugreiðslu búnaðarsambands til viðkomandi framleiðanda auk umsýsluálags.

Fyrir allt að tvo fimmtu hluta hins ónýtta fullvirðisréttar skal ekki koma greiðsla og skal sá hluti ganga til þess að mæta framleiðslu á grundvelli fullvirðisréttar sem úthlutað hefur verið skv. reglugerð nr. 157/1987 og vegna leiðréttrar frumúthlutunar og úthlutunar búnaðarsambanda sem ekki rúmast innan upphaflegrar magntölu búvörusamnings frá 20. mars 1987.

Frá ónýttum fullvirðisrétti skv. 2. mgr., skal draga eina ærgildisafurð fyrir hverja ásetta kind í bústofnsaukningu hjá viðkomandi framleiðanda, miðað við hausttalningu skv. forðagæsluskýrslu eða staðfestingu forðagæslumanns, áður en til greiðslu kemur. Heimilt er að víkja frá ákvæði þessu þegar um er að ræða bústofnaaukningu vegna fjárskipta eða vegna skipta á fullvirðisrétti til mjólkurframleiðslu.

Fullvirðisréttur sem ákvarðaður var skv. 2. gr. í viðauka við búvörusamning frá 22. september 1989, og ekki er nýttur með eigin innleggi í afurðastöð eða framleiðandi fær greitt fyrir skv. 2. mgr. getur ekki nýst á annan hátt á verðlagsárinu 1991–1992.

Fullvirðisréttur sem ekki er nýttur með innleggi í afurðastöð, leigu skv. 7. gr., sölu til ríkissjóðs eða umboðsaðila hans eða skv. ákvæðum 2. og 4. mgr. skal ganga til að mæta framleiðslu vegna úthlutana sem um er fjallað í 3. mgr. þessarar greinar.

Greiðsla fyrir ónotaðan fullvirðisrétt skal taka mið af hlutfalli launa- og fjármagnskostnaðar (afskrifta og vaxta) í grundvallarverði sauðfjárafurða 1. september 1991. Framleiðsluráð landbúnaðarins annast greiðslur þessar samkvæmt nánari reglum, er landbúnaðarráðherra setur.

#### 7. gr.

Framleiðanda er óheimilt að ráðstafa fullvirðisrétti fyrir verðlagsárið 1991–1992 milli lögbýla. Með samþykki búnaðarsambands er framleiðendum þó heimilt að skipta á mjólkur- og sauðfjárrétti. Einnig getur landbúnaðarráðherra, að höfðu samráði við viðkomandi búnaðarsamband, heimilað ráðstöfun fullvirðisréttar milli lögbýla, þegar sérstakar ástæður mæla með því, s.s. búferlaflutningur. Leiguliðar þurfa að auki samþykki jarðareiganda. Þá er framleiðanda óheimilt að leggja afurðir inn í afurðastöð í annars nafni eða nýta fullvirðisrétt sinn með innleggi afurða sauðfjár sem hann hefur fengið á fæti frá öðrum framleiðanda eftir 1. maí 1991, sbr. þó ákvæði 9. gr.

Heimilt er framleiðanda, sem ekki nýtir sinn fullvirðisrétt, að leggja hann inn til leigu gegn föstu fyrirfram ákveðnu gjaldi hjá búnaðarsambandi, að fengnu samþykki jarðareiganda ef um leiguábúð er að ræða. Leigutími getur lengst orðið til 1. september 1992. Búnaðarsamband skal ráðstafa þeim rétti er til fellur á fyrrgreindan hátt með því að leigja hann öðrum framleiðendum. Framleiðendur sem hafa heildarfullvirðisrétt undir 450 ærgildum skulu hafa forgang til leigu fullvirðisréttar. Sömuleiðis skulu þeir framleiðendur sem falla undir ákvæði 1. mgr 4. gr. hafa forgang. Að öðru jöfnu skal leitast við að láta leigu á rétti innan sveitafélags njóta forgangs og þess gætt að fullvirðisréttur sem leigður er með fyrrgreindum hætti krefjist ekki nýrra fjárfestinga í byggingum.

Þeir framleiðendur sem vilja taka fullvirðisrétt á leigu leggi inn umsókn þar um hjá viðkomandi búnaðarsambandi. Landbúnaðarráðherra ákveður leigugjald fyrir þann fullvirðisrétt sem leigður er á þennan hátt að fengnum tillögum Framleiðsluráðs landbúnaðarins.

Leiga fullvirðisréttar á þennan hátt getur aldrei orðið öðrum en ábúendum á lögbýlum tekjustofn samkvæmt ákvæðum þessarar greinar.

Landbúnaðarráðherra getur, að höfðu samráði við viðkomandi búnaðarsambönd, undanskilið ákveðin svæði ákvæðum þessarar greinar, enda berist viðkomandi búnaðarsamböndum tilkynning þar um fyrir 30. október 1990.

#### 8. gr.

Skerða skal fullvirðisrétt sem reiknast skv. ákvæðum þessa kafla, taki framleiðandi út ófryst kjöt og slátur úr afurðastöð umfram eftirfarandi mörk:

1. Framleiðandi á lögbýli getur tekið allt að 10 ærgildisafurðir alls af ófrystu kjöti auk sláturs af eigin framleiðslu eða allt að 60 kg fyrir hvern heimilismann sem hefur þar lögheimili 1. desember 1990 eða síðar skv. þjóðskrá.
2. Framleiðandi utan lögbýlis, með eða án fullvirðisréttar, getur tekið allt að 10 ærgildisafurðir af eigin framleiðslu úr afurðastöð, þó aldrei fleiri ærgildisafurðir en nemur fjölda framtalinna kinda á síðustu forðagæsluskýrslu.

Taki framleiðandi meira út en um getur í 1. og 2. tl. 1. mgr., skerðist fullvirðisréttur hans um það magn. Jafnframt skerðist heildarfullvirðisréttur til framleiðslu á kindakjöti sbr. 3. og 4. gr. um sama magn. Óheimilt er framleiðanda að taka kjöt úr afurðastöð eftir að það hefur verið fryst. Heimild til að taka út kjöt eftir ákvæðum þessarar greinar án þess að það skerði fullvirðisrétt viðkomandi framleiðanda, fellur niður hjá þeim aðilum sem slátra utan afurðastöðvar.

Afurðastöðvum er skylt að halda sérstaka skrá yfir allt heimtekið kjöt, þar sem fram koma allar sömu upplýsingar og um innlagt kindakjöt. Skrár þessar skal senda Framleiðsluráði landbúnaðarins með sláturskýrslum. Skal það annast útreikninga er sýna breytingu fullvirðisréttar skv. reglum þessum og tilkynna það viðkomandi afurðastöð áður en fullnaðaruppgjör fer fram skv. 11. gr. Sláturleyfishafa er skylt að merkja allt kjöt sem tekið er út úr afurðastöð samkvæmt ákvæðum þessarar greinar, með stimpli sem á stendur „HEIMTEKID“. Stimpla skal skrokka á sex stöðum alls. Hvorn helming skal stimpla á þremur stöðum, á bóg, hrygg og læri.

#### 9. gr.

Við ábúendaskipti á lögbýlum skal fráfarandi bóndi fá fullvirðisrétt lögbýlisins til ráðstöfunar á því verðlagsári sem hefst haustið eftir að ábúendaskiptin fara fram, nema um annað sé sérstaklega samið milli aðila, eða viðtakandi hafi yfirtekið bústofn og afurðir við ábúendaskiptin.

### III. KAFLI.

#### Ýmis ákvæði.

#### 10. gr.

Framleiðslurád landbúnaðarins reiknar út fullvirðisrétt til framleiðslu sauðfjárafurða skv. 3. gr. og heldur skrá um fullvirðisrétt, og lætur afurðastöðvum og búnaðarsamböndum í té eintak af henni fyrir starfssvæði viðkomandi afurðastöðvar og búnaðarsambands.

Framleiðslurád landbúnaðarins aflar upplýsinga og annast útreikninga vegna framkvæmdar þessarar reglugerðar og hefur eftirlit með uppgjöri afurðastöðva við framleiðendur.

Afurðastöðvum er skylt að láta Framleiðsluráði landbúnaðarins í té allar þær upplýsingar sem að gagni geta komið við störf þess og þær geta veitt.

## 11. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins tilkynnir hlutaðeigandi sláturleyfishöfum fullvirðisrétt framleiðenda eigi síðar en 10. desember 1991.

Frumgreiðsla fyrir sauðfjárafurðir skv. 1. tl. 29. gr. laga nr. 46/1985 skal miðuð við fullvirðisrétt hlutaðeigandi framleiðanda skv. 3. gr.

Fullnaðargreiðsla skv. 2. tl. 29. gr. áðurnefndra laga skal miðast við endanlega ráðstöfun fullvirðisréttar framleiðanda til framleiðslu sauðfjárafurða skv. þessari reglugerð.

## 12. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins skal tilkynna framleiðendum fullvirðisrétt þeirra. Þeir eiga þess kost að gera athugasemdir við hann og skulu þær berast Framleiðsluráði landbúnaðarins innan 30 daga frá birtingu tilkynningar um endanlegan fullvirðisrétt, ella gildir hann fyrir verðlagsárið. Framleiðsluráð landbúnaðarins endurskoðar útreikninga, sem athugasemdir eru gerðar við og tilkynnir framleiðanda niðurstöðu sína.

Berist Framleiðsluráði ekki athugasemdir við þá niðurstöðu innan 25 daga frá dagsetningu úrskurðarins, gildir hún fyrir hlutaðeigandi verðlagsár.

Uni viðkomandi framleiðandi ekki þeirri niðurstöðu, hefur hann rétt til þess að skjóta ágreiningnum með rökstuddri kæru til nefndar, sem skipuð er skv. 31. gr. laga nr. 46/1985. Skal nefndin fella úrskurð sinn innan 30 daga frá því erindi berst henni.

## 13. gr.

Sé jörð ekki í ábúð og ekki samnýtt með annarri jörð, skal Framleiðsluráð landbúnaðarins innkalla fullvirðisrétt jarðarinnar, enda hafi jörðin verið í eyði í a.m.k. tvö ár og samningur ekki í gildi um ráðstöfun fullvirðisréttar.

Fullvirðisréttur sem fylgir innkölluðu búmarki skv. b-lið 2. gr reglugerðar nr. 287/1990, og annar sá fullvirðisréttur sem fellur til búnaðarsambands, kemur til endurúthlutunar á viðkomandi búmarkssvæði skv. ákvæðum 1. mgr. 4. gr.

## 14. gr.

Heimilt er landbúnaðarráðherra að færa fullvirðisrétt milli búa í eigu ríkisins (tilraunabúa, skólabúa o.s.frv.).

Einnig er landbúnaðarráðherra heimilt að ráðstafa fullvirðisrétti ríkisjarða að fengnum meðmælum viðkomandi búnaðarsambands.

## 15. gr.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum skv. 59. gr. laga nr. 46 27. júní 1985 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum. Með mál út af brotum skal fara að hætti opinberra mála.

## 16. gr.

Reglugerð þessi er sett skv. lögum nr. 46 27. júní 1985 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum og öðlast gildi þegar í stað.

*Landbúnaðarráðuneytið, 12. október 1990.*

**Steingrímur J. Sigfússon.**

*Jón Höskuldsson.*